FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

föredraget den 30 april 2002 [1]

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden [2] (nedan kallat direktivet) har till syfte att inrätta de miljöskyddsregler och säkerhetsregler som krävs för att förhindra att utsläppande av biocider på marknaden medför risker för den allmänna hälsan eller miljön.

2. Det följer av artikel 34 i direktivet att medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast 24 månader efter det att direktivet trätt i kraft och att de genast skall underrätta kommissionen om detta.

3. Enligt artikel 35 i direktivet skall det träda i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Detta offentliggörande ägde rum den 24 april 1998 och direktivet trädde i kraft den 14 maj 1998.

4. Följaktligen skulle medlemsstaterna ha antagit de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktivet senast den 14 maj 1998.

5. Eftersom kommissionen inte har erhållit någon information om att Irland har vidtagit de nödvändiga åtgärderna har den väckt förevarande fördragsbrottstalan.

6. Sökanden yrkar att domstolen skall fastställa att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt fördraget genom att inte före den 14 maj 2000 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att

1 — Originalspråk: franska.
2 — EGT L 123, s. 1.

följa direktivet eller åtminstone underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

7. De irländska myndigheterna anser att de har införlivat direktivet i dess helhet genom en författning kallad "The European Community (Authorisation, Placing on the Market, Use and Control of Biocidal products) 2001", som antogs den 18 december 2001. De har därför begärt att domstolen skall vilandeförklara förevarande förfarande under tre månader, med början vid tidpunkten för svaromålet. Denna frist skulle möjliggöra för kommissionen att undersöka de åtgärder som Irland vidtagit och i förekommande fall återkalla sin talan.

8. Det skall emellertid erinras om att enligt fast rättspraxis bedöms förekomsten av ett fördragsbrott mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet.[3] I förevarande fall riktades det motiverade yttrandet till Irland den 31 januari 2001, med en frist på två månader.

9. Svaranden bestrider inte att ingen införlivandeåtgärd hade vidtagits före utgången av denna frist. Den har nämligen medgett att den första åtgärd som vidtogs, nämligen inrättandet av ministeriet för jordbruk, livsmedelsfrågor och landsbygdsutveckling som behörig irländsk myndighet i enlighet med artikel 26 i direktivet, inte ägde rum förrän den 11 juli 2001 och att den författning genom vilken direktivet införlivades antogs den 18 december 2001.

10. Av detta följer att kommissionen, som inte uttryckt sin vilja att återkalla sin talan trots svarandens begäran om vilandeförklaring, har styrkt det påstådda fördragsbrottet. Kommissionens yrkanden skall därför bifallas.

3 — Se exempelvis domstolens dom av den 21 juni 2001 i mål C-119/00, kommissionen mot Luxemburg (REG 2001, s. I-4795).

Förslag till avgörande

11. Med stöd av dessa skäl föreslår jag att domstolen skall

— fastställa att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden genom att inte före den 14 maj 2000 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller åtminstone underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.